

»Er det et Laan, du tilbyder? Eller er det Meningen, at jeg skal dække Firmaet?«

»Det kan du faa arrangeret ganske, som det passer dig. Jeg stiller dig i enhver Henseende aldeles frit. Hvad det for mig alene kommer an paa, er — som sagt — at der overhovedet bliver begyndt paa Sagen. Nu er der, synes mig, snakket længe nok om den. Lad den nu blive prøvet!«

»Men du er vel klar over, at det ikke drejer sig om Smaasummer. Vi maa forud have sikret mindst et Par hundrede Tusinde alene til Starten.«

»Aa, mindre kan vel gøre det. — Men lad det nu være nok for idag. Du kan nu tænke over mit Tilbud. Imorgen tales vi nærmere ved derom.«

*

*

*

En halv Snes Dage senere — det var i Begyndelsen af April — vendte Jakobe uanmeldt tilbage fra sin Rejse. Efter at have tilbragt en Ugestid hos sin Veninde i Breslau var hun pludseligt bleven overfaldet af en ubetvingelig Længsel efter Hjemmet. I en forrygende Snestorm naaede hun om Aftenen København, og hele den efterfølgende Formiddag sad hun indelukket paa sit Værelse og skrev til Per:

»— — Ja, saa er jeg altsaa nu hjemme og kan endelig igen skrive dig et fornuftigt Brev til. Mine to Jag-Epistler fra Breslau er vel kommen